

עלון מס' 393 | פרשת ויצא | כסלו תשפ"ו

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת

KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

אני רק צריך להבין את מה שהייתי מאוד רוצה שהילד שלי יבין...

יעקב אבינו בחיר האבות!!! הוא מגיע הכי גבוה... דמותו חקוקה במרכבה... אבל בינינו... הוא גם הכי קרוב אלינו... אברהם ויצחק הם משהו גבוה... אברהם הוא הגדול בענקים... מזכה הרבים... כל צורת החיים של אברהם אבינו היא מרוממת... ציבורית... כן... חז"ל אומרים שאחד מחשבונות שמים למה לאברהם אבינו אין ילדים כדי שלא יפריעו לו... אברהם צריך להפוך את העולם... הוא צריך לפרסם את הקב"ה בכל פינה... אין לו זמן לגדל י"ב שבטים... ויעקב אבינו 'התנדב' לעשות את זה במקום אברהם אבינו...

אז כן... אברהם אבינו הוא לפיד האש... שמדליק את כל העולם בשלהבת אש של אמונה... יצחק אבינו לעומתו... כל כולו דבקות בה'... מידת ההשתוות גמורה... גבוה ומרומם... אפילו רבקה... ברגע שהיא רואה את יצחק מרחוק היא נופלת מהגמל... ראתה אותו הדור!! הוא נראה גדול... ענק... מלאך ה' צבקות...

אבל יעקב אבינו?? ראיית מישוה שראה את יעקב אבינו ונפל מהגמל?? איפה... אליפז לוקח לו את כל הכסף מכיוון אחד... לבן מורט אותו מהכיוון השני... מנסה לסובב אותו מכל הכיוונים... יעקב אבינו זה לא עוצמה כמו אברהם ולא דבקות כמו יצחק... אדרבה... אם תעקוב אחרי יעקב אבינו לאורך הפרשות הקרובות לא תראה שום דבר מיוחד... מה שכן תראה... אתה תראה המון עמל ומלאכת כפיים... המון השקעה ועקביות... הוא עובד בצאן לבן... מגדל משפחה ברוכת ילדים... אנחנו אפילו נפגוש את יעקב איך הוא מעביר את כל הילדים אחד אחד את הנהר... כשהילד שלי למד במכינה, הרבי שם להם שטיח ארוך על הרצפה ואמר להם שזה מעבר יבוק... וכל הילדים עמדו מצד אחד... והרבי עמד באמצע והעביר אותם אחד אחד את מעבר יבוק... הילד שלי הגיע ביום ששי והראה לי תמונה איך שהרבי מעביר כל ילד... חשבתי לעצמי: מעניין!!! מעניין אם אצל יעקב זה היה נראה אחרת... מסתמא שלא... מסתמא שזה היה נראה בדיוק אותו דבר...

אבל!!! אבל עדיין... עדיין זה היה מעבר יבוק... שרק השם הזה מעביר אצלנו בלב חלחלה כי 'מעבר יבוק' זה שם של ספר שמדבר על יציאת נשמה... והעקודים נקודים ובורדים של צאן לבן זה ספר תוצאות חיים של מהרח"ו בשם האר"י שיש שם שער העקודים ושער הניקודים וכל סתרי התורה רזי דרזין נרמזים שם... חיצונית כל החיים של יעקב אבינו נראים כ"כ פשוטים וכ"כ מוכרים... עוד איזה 'זקן' ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם... אבל לא!! כשמדובר ביעקב אבינו... אז כל שם עצם גשמי וחומרי שמוזכר ברדיוס של יעקב אבינו!! קח בחשבון שמה שאתה רואה מול העיניים זה החלק של 'המוצב ארצה' ואילו המעשים הפשוטים של יעקב אבינו כאן פועלים בשמי שמים בהשגות הכי גבוהות...

זו המשבצת של יעקב אבינו!!! יעקב חבל נחלתו!!! יעקב הוא חברת החשמל שהתפקיד שלו לייצר את נקודת החיבור בין שמים לארץ... ליצור תוואי רציף של סולם שמוצב מהארץ וראשו מגיע עד השמים... יעקב אבינו הוא זה שמגלה לנו שיהודי הוא ארון חשמל אלוקי!! שכלפי חוץ אתה רואה כמו שורת מפסקים... סתם כפתורים מכניים... שאתה עושה 'ככה ככה' וזה עולה... 'ככה ככה' וזה יורד... אבל האמת היא שבכל תנועה שיהודי עושה הוא מפעיל!! הוא מזיז עולמות!! אצל יהודי אין סתם!! יהודי הוא סולם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה...

בא נדבר גלויות: כשאני עומד מול הילד שלי הקטן... ומאוד מאוד בוער לי לדבר איתו

המשך בעמ' 2

פרשת השבטים!!! פרשת האמהות!!!

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

נמצאים אנו בפרשה שעוסקת בלידת י"ב השבטים... אבל לא פחות מזה... הפרשה שלנו מדברת על האמהות!!! לא... התורה כמעט ולא מדברת על האמהות... אין עליהם מידע... ולמה לא?? כי אין צורך!!! אתה מוזמן לראות את הבנים... תראה את הי"ב שבטים... זרע ברך ה'... ואז אתה תבין לבד שהיה פה עוד מישהו שבחש בקלחת... הייתה פה אמא שאליה נוקף הכל... היא השותפה של ה' בהכל!!!

בעם היהודי נותנים את עיקר הכבוד לאבא, למה?? כי הכבוד הוא האמצעי והכלי שדרכו אנחנו מביעים את ההכרה שזה האבא!!! ברגע שמכבדים את אבא אנחנו מכבדים את הצ'ק הזה, ואנחנו מעניקים לו את ההכרה שזה אתה... אתה האבא כאן... אבל אמא?? אמא פחות זקוקה להכרה הזו... תנסה להעמיד י"ב שבטים בלי אמהות... תנסה לנהל בית בלי אותה אמא שעושה הכל מאחורי הקלעים... היא רק חסרה יום אחד והכל הפוך... נו... אז צריך לדבר על ארבעת האמהות?? תראה את הי"ב שבטים ותבין מי הם האמהות...

זו ההזדמנות השנתית שלנו להזכיר לעצמנו ולשים את המצפן על התפקיד והיעוד של אשה בדורנו... היעוד הכי מרומם של אשה זה להיות אמא!!! אם בישראל... לגדל לאבינו שבשמים את הנשמות שלו... להיות הבייביסיטר של הילדים של ה'...

בדורנו המושג הבסיסי הזה די נשחק!!! זה כבר פחות ברור!! היום בת ישראל מתחנכת לעזור בפרנסה... לעזור לבעל ללמוד תורה... ואילו להיות אמא?? זה כבר נושא מישני... ילדים זה משהו שצריך 'למצא לו סידור...' צריך לסדר את הילדים במסודות... צריך למצא להם סידור בצהריים... ואולי לפעמים גם בערבים... כשהיינו ילדים אמא שלי הייתה מספרת שככה זה בקיבוץ... שיש 'בית הילדים' ורק בערב הם פוגשים את ההורים, ואילו לא יאומן, כיום זה סיפור של כמעט כל בית שני בישראל...

ואולי הפעם זו הזדמנות לסגור פינה שנפתחה כאן בגיליון ולא נסגרה...

כאן בגיליון זה... לפני תקופה נכתב מאמר מיוחד עבור אותם נשות ישראל הצדקניות שיוצאות לעבוד כל היום, כיצד ניתן לקבל באהבה את העובדה שהם נאלצות לחיות באורח החיים הכ"כ משוגע של דורנו וללכת ילדים ולשלוח אותם למעון ולפגוש אותם בשעות המאוחרות של הצהריים ובקושי לנשום... נכתב מה שנכתב בתקווה שהביא תועלת...

אבל אז הגיעו כל מיני תגובות של קוראים ש... שמי אמר שבכל מחיר צריך לקבל את זה באהבה!! מי אמר שדווקא זה רצון ה' ומדובר בנתון עובדתי שלא נותר לנו אלא לקבל באהבה... אולי צריך להטיל ווטו ולהגיד לא!!! אני אמא!! זה יעודי!! זה תפקידי!! ואני לא מתכוונת להיות שפחה נרצעת של התרבות המערבית שעשקה ממני גם את המקום האימהי שלי... יש גבול!!! אני מוכנה לעבוד חלקית... מוכנה להושיט יד... אבל לא מוכנה להיות עובדת כפיה מוחלטת של התרבות הזו...

אה... אבל זה לא ריאלי...?? אה... אבל אם אני אוריד שעות ואעבוד פחות... אז מה יהיה?? נו... באמת מה יהיה? יקרה משהו!!! מה יקרה?? לא יודע... יהיה פחות כסף... יהיו פחות אפשרויות, אולי הבעל יוכל פחות לשבת וללמוד... נו... טענו אותם אנשים: שאת זה היא תקבל באהבה!!! שתקבל באהבה את ההשלכות של האימהיות שלה... מי אמר שהיא צריכה לקבל באהבה את זה שעשקו ממנו את האמהות... אולי ההיפך... היא צריכה לקבל את היעוד הרשמי שלי- להיות אמא!! אה... אבל כתוצאה מזה יהיה פחות כסף... יהיו פחות אפשרויות ללמוד תורה... שאת זה!!! את זה היא תקבל באהבה...

והם צודקים!!!! מה לעשות!!! זה השכל הישר!! כמה שקשה להלום את האמת הזו בדורנו אבל זו האמת... סו"ס כל יהודי צריך לקבל על עצמו עול מלכות שמים... שזה אומר לקבל באהבה את הנתונים של ה'... השאלה היא: מה הם הנתונים?? מי קובע את הנתונים??

לדוגמא: יבא יהודי שעולה לו בחיים לגור במאה שערים... אבל מה לעשות שזה גורם לו להרבה בעיות... זה גם עולה המון כסף וחובות... וגם בית מט לנפול... וגם בעיות תשתיות... וגם דירה קטנה... ואז הוא החליט לקבל ע"ע עול מלכות שמים ולקבל באהבה את כל מכלול הבעיות... יום אחד מישוה נישג אליו ואמר לו: אדוני היקר... מי אמר שצריך לקבל באהבה את הבעיות... אולי תקבל באהבה את הפתרונות... לך תעבור לבית שמש... שם הרבה יותר זול... ודירה חדשה...

אבל לא!! הוא לא הסכים... ולמה? כי נכון שאם אני אעבור לבית שמש אני אפתור את הבעיות חובות ותשתיות... אבל יצו לי בעיות חדשות... כי זה לא מוכר לי... וזה לא מספיק קרוב להורים שלי... ואני סתם ככה לא 'כזה' אוהב לגור במקומות החדשים האלו... ויש לי בעיה לגור איפה שאני לא אוהב...

נו... איך נדע את מה נכון לקבל באהבה? הרי גם בבית שמש וגם במאה שערים יש גם בעיות ויש פתרונות... איך נדע איזה בעיה ה' רוצה שנפתור... ואיזה בעיה להשאיר פתוח ולקבל באהבה?? זו שאלה כללית בכל נושא... כל בעיה שמתעוררת והפתרון שלה כרוך במחיר מסוים!!! איך נדע האם לפתור את הבעיה ולקבל באהבה את המחיר של הפתרון? או לא לעשות כלום ולקבל באהבה את הבעיה?... אה... איך נדע??

התשובה היא: שבסוף מי שיכריע זה מה שנכון!!! אותו אחד יצטרך לשים בצד את כל השיקולים ולשאול לגופו של עניין מה יותר נכון על פי תורה... זו כבר שאלה של דעת תורה!!! אחרי שאתה יודע מה נכון לעשות... כעת לקבל באהבה את ההשלכות של זה...

אז הנה!! במקרה שלנו... עומדת אם בישראל ושואלת מה אני אמורה לקבל באהבה?? האם אני אמורה לקבל באהבה את זה שאני לא כ"כ אמא... ולא כ"כ בבית... ולא נושמת... וכל החיים הם מירוץ אחד גדול... האם אני אמורה לקבל את זה באהבה כי הדבר הנכון הוא לפרנס ולעזור לבעלי ללמוד... או!!! או שנאמר שהדבר הנכון הוא בראש ובראשונה להיות אמא לילדים!! ובשביל להיות אמא לילדים צריך גם להיות!!! להיות בן אדם ולא לחיות כל היום במירוץ עבודה מטורף... אה... אבל אם אני אוריד שעות... יהיה לזה השלכות כלכליות ויהיה פחות כסף... ובעלי ירגיש טיפה יותר חנוק ואולי זה יגרם לו ללמוד פחות...??

אז מה לעשות!!! את זה אני אקבל באהבה... אני אקבל באהבה את זה שאלו הם הנתונים של בית שחיה שם אמא לילדים... וזה המצב הכלכלי של בעל שיש לו בנים ואשה בבית... נו... איזה בעיה לפתור ואיזה בעיה לקבל באהבה??

על מינימום של מושגים בקדושה... אני שובר את הראש ושובר את השיניים... אבל לא מעניין אותי!! אני חייב באיזושהי צורה 'להוריד לו' את המסר ש... שההלו... אל תתעסק עם עצמך!! ו... ולמה?? כי אתה קדוש!! אתה לא סיני... אתה לא יפני... אתה יהודי!! ויהודי... הגוף שלו קדוש... הוא לא יכול לשחק עם עצמו... כי... כי זה ארון חשמל!! זה לא משחק ילדים... הוי כמה שבוער לי להעביר לו איכשהו את המסר הזה... כמה אני מתבחש בתוך עצמי איך להוריד לו את זה... איך להעביר לו את זה בצורה הכי נכונה בעוד מועד!!!

ופתאום אני חושב לעצמי... רגע רגע... אולי נעשה דרך עוקפת!!! אולי במקום שאני אשבור את השיניים להסביר את זה לילד... אולי נעקוף אותו ונסביר את זה לאבא שלנו!!!

אולי נסביר לאבא שלו... ההלו... תדע לך שאתה קדוש!! ואתה קדוש לא רק בנושאים האלו... אתה קדוש בכל ההתנהלות שלך בחיים... אתה סולם שכל פעולה שלך כאן בעולם הזה מזיזה שיברים בשמים... כל תפילה שלך מעלה מארי גדפין... כל ויתור שלך מעורר את המצח העליון... וכל עצימת עיניים שלך מפעילה את הכרובים העליונים שסוככים בכנפיהם ועיני ה' משוטטות ומשיגות על הבריאה כדקא יאות... אני חושב שאם אבא של הילד שלי יפנים את זה!!! יהיה לו יותר קל להעביר את זה לילד שלו... זה יעבור לילד שלו דרך הוריד... אם אבא שלו יתחיל להעריך את הקדוש ששרי במעיו!! אם אבא שלו יתחיל להעריך לא רק מעשים בומבסטיים של כתיבת עלונים וזיכוי הרבים... אלא יתחיל להעריך את היהודי שבו... את ההתנהלות הפשוטה בין קירות הבית היהודי... אם את זה אני אדע להעריך... יהיה לי מאוד קל לבא לילד שלי ולהגיד לו: תקשיבו!!! אתה קדוש!!! כי... כי אז הוא יהיה בנם של קדושים... לבנם של קדושים קל להיות קדוש... כי הוא ראה אבא שיש לו כבוד לעקודים נקודים וברודים... אבא שלו יודע להתייחס ברצינות גם להתנהלויות השוטפות מול לבן... אבא שלו יודע שגם המשא ומתן באמונה והעובר ושכ בחשבון בנק זה תפקיד... ברגע שמדובר בפעולות שיהודי עושה אותם על פי תורה יש להם קדושה...

אם אנחנו נתחיל להעריך את הסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה שלנו... אז לילד שלנו יהיה כבר תשתית מוכנה... יהיה לו כבר סולם מוכן... ורק נצטרך להראות לו את הדרך... מי לא רוצה שהילדים שלו יהיו קדושים... מי לא רוצה שיהיה להם ראש נקי ועיניים טהורות... מי לא מאחל לעצמו להציב יציקת בטון רוחנית שעליה אפשר לבנות סולם יציב שעולים איתו מעלה מעלה... ולא נשארים בארציות של העולם... אם אנחנו רוצים להקים י"ב שבטים... בשביל זה אנחנו צריכים להיות יעקב אבינו!!! בסה"כ להבין מעצמנו את מה שהיינו כ"כ רוצים שהילדים שלנו יבינו... כמה פשוט.

אז הנה... כאן צריך לעמוד ולשאול מה נכון!!!!

האם זה נכון שאשה צריכה לעבוד? לא!! האם זה נכון שאשה צריכה לפרנס? לא!! האם זה נכון שאשה צריכה להיות אמא לילדיה? כן!! אם זה מה שנכון... את זה מה שנכון לעשות... ואם זה כרוך במחירים מסוימים, את זה צריך לקבל באהבה...

זו טענה שאנשים טענו וזו אמת לאמיתה!!! לא פוטוגני... לא מקובל לדבר ככה... אבל זו האמת... מה לעשות... אבל!!! זה מתחיל להיות נכון רק למי שבאמת מבינה את זה ועומדת מאחורי זה... אמא שמבחינה שזו השליחות שלה... מבינה שזה היעד שלה... אשה כזו שלא תשאל בסוף יום מתיש מול הילדים מה אני שווה?? לא עשיתי היום כלום... אמא למשפחה ברוכת ילדים ואחרי יום שלם היא מרגישה לא שווה... שתלך באמת לעבוד!!! ולא בשביל לפרנס אלא בשביל שתרגיש סו"ס שווה... ופה!! פה אנחנו מתחילים לנגוע בלב הנקודה!! אם אמא היום יוצאת לעבוד וחוזרת מאוחר... עיקר הסיבה זה לא בגלל שבוער לה לפרנס ולעזור לבעלה... אלא לא מספיק העצימו לה עד כמה הממלכה שלה זה בבית... לא מספיק הסבירו לה כמה להיות אמא בישראל זה היעוד הכי קדוש בעולם!!!!

אותה אמא מסיימת יום מתיש מול הילדים ולא מספיק יודעת לטפוח לעצמה על השכם ולומר לעצמה: אני מנהלת את הפנימיה של אבא שבשמים... והנה... עוד יום אחד הסתיים בהצלחה... בית של ילדים שובבים ושמוחים... הולכים ומתפתחים... זה ילדים של ה' שאני התנדבתי לגדל אותם... אני התנדבתי להכיל אותם... להאכיל אותם... להתמודד מול הטרולולים שלהם... והיחידים שמסוגלים להבין מה זה תפקיד של אם בישראל... יש רק שנים שידועים מה זה אומר!!!! הרבש"ע ו... ואמא!!! ואת זה אמא צריכה לקלוט, שאין משרה יותר טובענית וקשה כמו אמא... ומאידך: אין משרה יותר מקודשת ונעלה כמו לגדל את הילדים של הרבש"ע... ועל כולנה: אני לא חייבת... והתנדבתי!!!!

ברגע שאשה תבין את זה... היא בהחלט יכולה להכריז ווטו ולהגיד: אני רוצה לאייש את המשרה הזו... זה לא שאני רוצה להוריד שעות של עבודה... אדרבה!! אני רוצה להוסיף שעות בממלכה של כאם בישראל!!! זה הדבר הנכון והאידיאלי על פי תורה...

ומה יהיה?? הרי אם אני אעבוד פחות שעות... יהיה לזה מחיר כלכלי... אולי בעלי יוכל כבר פחות ללמוד... את זה תקבלי באהבה!!! היות והשליחות שלי זה להיות אמא!! וזכותי ותפקידי לאייש את זה... אני מקבלת באהבה את המחיר שכרוך בזה...

אבל במאמר המוסגר... בדור שלנו לא צריך להגיע לקבל באהבה... בדור שלנו יש עוד משהו!! קוראים לזה: בטחון!!! וזה באמת נס גלוי... אנחנו מחתנים ילדים עם בטחון... אנשים גומרים את החודש עם בטחון... ותכל'ס... בשורה התחתונה: כל אחד מחליט איפה לשים את הבטחון שלו... יש כאלו שמשוכנעים שמוכחים להתחייב 600.000 לבנות... אחרת אף אחד לא יתחתן איתם... והם מצליחים להתחייב ולעמוד בהתחייבויות... איך?? בטחון!!! ולעומת זאת: יש כאלו שמשוכנעים שאין להם אפשרות לשלם סכומים כאלו גדולים... אה... אבל מי יתחתן עם הבת שלך?? בטחון!!! ובסוף הבת שלו מתחתנת עם בחור מופלג בלי כסף... איך? בטחון!! בקיצור: כל אחד בסוף חייב בטחון... וכל אחד מחליט איפה לשים את הבטחון... אז מיישהו הציע לשבור תכנית חסכון!!! במקום לשמור את התכנית חסכון של הבטחון לחתונות של הילדים... ולהתחייב סכומים אדירים ולשלם אותם עם בטחון... עזוב... אנחנו צריכים את הכסף הזה יותר מוקדם... אני נחושה להיות אם בישראל ולהוריד שעות... אה... אבל איך בעלי יוכל לשבת וללמוד?? אז ככה: אם ח"ו הוא יצטרך כתוצאה מזה לצאת לעבוד... אני אאלץ לקבל באהבה את זה שלא מצאנו אוצר מתחת הגשר... אבל!!! לא חייבים להגיע לזה... אני החלטתי להיות בבטחון!!! אותו בטחון שאני אצטרך בעוד כמה שנים בשביל הדירות לילדים... החלטתי לשבור תכנית חסכון וכבר עכשיו לבטוח בה'... שמי שעתיד לממן לי את כל החתונות של הילדים... הוא יממן לנו כבר עכשיו את האפשרות להיות אמא מצד אחד... בו בזמן שבעלי ישב וילמד... יש לציין שהרעיון הזה של שבירת תכנית חסכון הוצע ולא היה מי שהתווכח איתו... לא היה מי שניסה אותו וראה אחרת...

ואם הגענו לכאן... יש עוד פניה נוספת בנושא הזה שצריך לסגור אותה:

מידי פעם מגיעות נשות ישראל ושואלות בישירות ובכנות: היות ובדור שלנו זה לא סוד שהמוסכמה החרדית היא אחרת!!! ישנה מוסכמה מאוד ברורה שאשה חרדית נשואה יוצאת לעבוד בשביל לפרנס כדי לאפשר לבעלה ללמוד תורה... וככה זה מובנה!! וגם אחרי שיש ילדים היא עדיין חוזרת הבייתה בשעה 5... תגיד שזה הזוי או לא הזוי... זה לא משנה... אלו הם העובדות!! וממילא בדורנו כל הצעת שידוך שמוצעת זה מובן מאליה שזו התכנית של החיים שעליה מדברים... אף אחד אפילו לא טורח להצהיר את זה או לבקש את זה... לא נשמע אף פעם שדכנית

שנתבקשה להעביר הצהרה רשמית בשם הצד של הבחור שהם מחפשים דווקא בת סמינר שתסכים לצאת לעזור בפרנסה... לא... מרוב שזה ברור ומובן מאליה כבר אין צורך להגיד את זה!!! אם ככה, זה נהפך להיות 'חמר מדינה'! סוג של מוסכמה שעל מנת כן התחתנתי איתך!!! אם ככה... אז אולי יתכן שבדור שלנו כן אשה חייבת לעבוד... ולו בגלל שזה תנאי קודם למעשה שעל מנת כן התחתנו שאת הולכת לפרנס... כלומר: הרי אתם טוענים כאן בגיליון שאשה לא חייבת לעבוד וזה לא התפקיד שלה... מי אמר... אולי בדור שלנו כן, כי זו המוסכמה הברורה ועל מנת כן...

אז ככה: למען האמת השאלה בכלל לא מתחילה... כי עצם המציאות הזו שאשה בכלל יוצאת לעבוד, היא מציאות מופרכת מכל ההוייה שלה כאישה!! עצם המשוואה שיש שעות מסוימות ביום שאישה היא לא לגמרי ברשות בעלה אלא היא 'רכוש' העבודה והיא מחויבת למישהו זר מלבד בעלה... זה לכשעצמו מנוגד ליהדות!!! ואדרבה... להגיד שעל מנת כן הם התחתנו זה... זה כמעט בגדר 'האומר התקדשי לחצי' שההלכה היא שאינה מקודשת... כלומר: עצם המוסכמה הזו שאישה נשואה יוצאת בכלל לעבוד... זה... זה קצת מוכיר את המוסכמה שהייתה בזמן היוונים שכל מי שנשאת נכנסת להגמון תחילה...

אגב: שיהיה ברור!! בדיוק כמו השאלה שנשאלה כאן כעת... בערך אותה שאלה נשאלה בזמן היוונים... נתאר לעצמנו שמגיע בת ישראל ושואלת: היות ויש מוסכמה חרדית מאוד ברורה שכל בת ישראל שנשאת... היא קודם כל עוברת דרך ההגמון... אז יתכן שהבת של יוחנן כהן גדול... אם היא התעקשה שלא לעבור דרך ההגמון... אז אם בעלה הקפיד על כך ולא סבר וקיבל... אז יתכן שזה קידושי טעות!!! כי היא לא עמדה בתנאים... הרי יש מוסכמה כ"כ ברורה שכל בת ישראל ללא יוצא מן הכלל... ברגע שהיא נשאת או היא עוברת דרך ההגמון, ועד כדי כך שכשבתו של יוחנן קורעת את בגדיה, הרי אפילו אחיה הקדושים לא לגמרי מבינים על מה המהומה... (מפחד לחשוב על זה) והיא צריכה לזעזע אותם ורק אז הם מתעשתים... שרק נקלוט לאיזה תהומות של ניתוק אנחנו עלולים להגיע מתוך המוסכמות החרדיות בעצמם!!! נו... ואני שואל כעת: אנחנו שנמצאים הרבה הרבה אחר כך... אם בת ישראל הייתה שואלת אותנו כזו שאלה... האם מותר לי לסרב להיכנס להגמון תחילה??

איך היינו מגיבים?? היינו נופלים מהכסא... מאיפה באת בכלל?? מה ההווה אמינה בכלל?? אבל לא!!! היא הייתה חוזרת ומסבירה ברהיטות שככה זה!! זה חלק מהתהליך של שידוכים בישראל... ועל מנת כן... נו... מה היינו עונים לה?? נו... תנסה למצא לזה מילים...

המילה היא ככה: מוסכמה לא קובעת בכל דבר!!! וכי לו יצויר שתהיה מוסכמה של אשה מוכה... זה יתיר למישהו משהו?? וכי אם תהיה מוסכמה לעמוד על הראש... זה מחייב מיישהו?? יכול להיות עד מחר מוסכמה מזעזעת שנבעלת להגמון תחילה... וזה לא!! לא נגמר!!! אין על מה לדבר... על אותו משקל: אשה שיוצאת לעבוד זה משהו שמחוץ למערכת התקנית של בית יהודי... זה ההיפך הגמור מבית של תורה... ולכן גם אם זו תהיה המוסכמה עד מחר... אף אשה בעולם לא מחויבת למוסכמה הזו... רק מה? היא מתנדבת!!! בסידור... אז שתדע שהיא מתנדבת... שתדע להעריך את ההתנדבות הזו... והכי שתדע שלא שם עיקר תפארתה!!! תפארה הוא בבית מול הילדים...

ולסיום: שמעתי וורט על דרך המליצה... למה רחל כ"כ ממורמרת מזה שאין לה ילדים?? הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי...? למה היא כ"כ לחוצה? הרי לפי חלק מהדעות היא הייתה בקושי בגיל בת מצוה כשכבר נולד יוסף... וענה אותו אחד: רחל הייתה אשתו של יעקב!!! מי שמתחתנת עם יעקב אבינו... במילים אחרות היא מקימה בית ב-ישראל... (יעקב ישראל) ואם לרחל שהיא עיקרו של בית אין ילדים ורק ללאה יש ילדים... מה המשוואה שנוצרת כאן?? שלגדל ילדים, זה לא העיקר בבית של תורה!! והראיה שלרחל שהיא עיקרו של בית, אין לה ילדים... ללאה אמנו אמנם יש ילדים... אבל רחל שהיא העיקר...?? אצלה זה לא הנושא... אז מה כן?? לא יודע... בית של תורה... לצאת לפרנס... רחל מאוד חששה מזה!!! היא ידעה שעוד יקום דור שיחשוב שלגדל ילדים זה לא עיקרו של בית... ולכן רחל מאוד בלחץ... כל יום נוסף שהיא מצד אחד נושאת במשרה של עיקרו של בית ומאידך אין פה ילדים... גורם לדור יבא שיטעה לחשוב שעיקרו של בית זה לצאת לפרנס... ולכן רחל מבכה על פניה! מתחננת ליעקב... אם אני עיקרו של בית!!! תתפלל שגם אני אוכל לעשות את העיקר!! הלא הוא להיות מאמע רחל... אשריכם נשות ישראל הצדקניות... אשריכם שאתן מגדלות לאבינו שבשמים את הילדים שלו... דוד המלך מקנא בעולם הבא שלכם... תדבקו בתפקיד הזה... אין לכם תחליף!! על כל שעה אחת שהילד שלכם מפסיד אתכם, אח"כ הוא צריך כמה שעות של טיפולים רגשיים... וכולי האי ואולי... אין תחליף לחלב אם... אין כמו אם בישראל!!!

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

שבת - תתרה שנהיה ככלתך

יתברך מתקן עניינו יותר מאנחנו בעצמינו, כל הפעילות של ימות השבוע מגיעה מציוויו ה"השתדלות", אך כאשר אין מצווה להשתדל אני נמצא ברוגע "עצום" כאילו כל מלאכתך עשויה.

בענין שבת קודש יש לשון נוראה של רבינו האבודרהם על מה שאנו מבקשים 'רצה נא במנוחתינו' וזה לשונו: **תתרה שנהיה ככלתך ותנוח כלתך בך**, מבהיל!! מה הכונה 'רצה במנוחתינו'? שתתרה שנהיה הכלה שלך וממילא תנוח כלתך בך, אנחנו מבקשים שהקב"ה ירצה אותנו ככלה, וזו היא מנוחתנו, עצם העובדה שאנחנו כלתו של בורא עולם, זו היא מנוחה, כמו שאמרו במדרש על הפסוק 'בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך' **מכאן שאין לאשה מנוח אלא באשה**.

כאשר יהודי מגיע לקרבה וההבנה של מציאות הנישואים בינו לבין הקב"ה שיש לו נשיאות חן בעיני השם יתברך והוא רוצה בי ככלתו, באותו רגע נגמרים כל הדאגות הפחדים הטרדות והבלבולים, אני סומך על השם ונותן לו להנהיג אותי, העול כביכול הוא של בעלי, אני אין לי מה לעשות רק לגרום שהוא ירצה בי ככלה, כי אם הוא ירצה בי ממילא כל הטוב וההשפעות יגיעו.

אם זה המצב אין שום דבר שמאיים עלי. הרוגע נמצא בכל עת בבית לכן או במלחמה עם עשוי, בעת צרת דינה ובעת הפגישה עם יוסף, בכל מקום השם אתי ואני כלתו ומה לי לדאוג. דבר אחד שמטריד את יעקב אבינו שמה יגרום החטא, כלומר האם השם יתתרה בי, האם הוא יתתרה בכלתו, אבל אם הוא רוצה בי ככלה נגמר כל הפחד.

שמעתי מידידי הרב שמואל פולק שליט"א ביאור נפלא בדברי הגמ' כתובות מז ע"א שאמרו שם שבתולה יוצאת בהינמא, ולדעת רבי יוחנן שם הינמא הכונה היא 'קריאת דמנומנה כלתה' ומפרש רש"י צעיק על ראשה ששורב על עיניה כמו שעושין במקומינו ופעמים שמנומנת בתוכו מתוך שאין עיניה מוגולין, ולכן נקרא הינמא על שם תנומה.

והוא פלא נשגב שעל שם זה נקרא הינמא, שלדעת רבים שזהו הקנין חופה, החתן מכסה אותה והיא מנומנת, היא לא מצאה זמן טוב יותר להרדם? רק הביאור בזה הוא ש'חופה' הוא ביטוי לניהוג חיי אישות הבטוי לכך שהוא מכסה לה את העיניים והיא נרדמת, פירוש הדבר אני הולכת אחריו בעיניים עצומות, אני בכח יכולה כבר ללכת לישון, אין שום דבר שטורד את מנוחתי כי הרי אתה דואג לכל מחסורי, וזהו הביטוי של להיות כלה של בורא עולם.

שבת קדוש הוא זמן מיוחד להרגשות אלו, כאשר האדם מתנתק מהשאון והרעש העולמי ומתכנס לתוך ביתו ואינו עוסק בארציות וגשמיית הגורמות היפך מנוחה אז הוא יכול לנוח בשלוה וברוגע.

הרב פינקוס זצ"ל היה מסביר שרוחניות היא מנוחה וגשמיית היא טרדה, רוחניות היא היצמדות למקור החיים וזה נותן חיות, וגשמיית או עבירות זו היצמדות למות, להפסקת החיים, העבודה הטרחה היא מפני החטא שהרי לא ראיתי שועל חנוני וכו', כל התעסקות בדבר שהוא בעצם לא המציאות הטבעית שלנו אלא נגרם מפני החטא העונש של 'בזיעת אפיק תאכל לחם' זו היא הטרדה היפך המנוחה, וכל התנתקות מדבר לא מביאה בכנפיה רוגע שלווה ומנוחה.

כביכול זו היא אותה מנוחה שהקב"ה רוצה שנחיה בה. על פי זה יובן קצת מהו העסק של שינה בשבת תענוג שהאריז"ל היה יושן שתיים ושלוש שעות בשבת ומובא בפוסקים הנוטריקון שבת נוטריקון: שינה בשבת תענוג ומובא עוד שזו היא הסיבה שמאחרין התפילה בשבת בבוקר מימות החול.

אולי הכוונה היא להינמא של שבת לכלה הרוצה שיתתרה בה החתן ומבקשת מאתו תתתרה בכלתך ותנוח בך כלתך, מנוחה של כלה הסומכת על בעלה בכל עניינה.

יעקב אבינו הוא בחינת שבת בכל ימות השבוע הוא התלמיד חכם בחינת שבת של ימות השבוע הוא חי באופן תמידי ובמהלך טבעי את הפסוק (תהלים, ד, ט) בְּשִׁלּוֹם יִחְדּוּ אֲשֶׁכְּבָהּ וְאֵישׁן כִּי אֶתָּה הָשֵׁם לְבָדָד לְבָטָח תּוֹשִׁיבִי. כל מציאות החיים היא מנוחת הנפש ושלוה.

מציאות זו היא נחלה בלי מצרים, כי מי שחי ברוגע ושלוה ובטחון בהשם אין שום דבר שמגביל אותו לכן מי ששומר שבת זוכה לנחלת יעקב שהיא נחלה בלי מצרים, אם השם מנהל אותי ואני סומך רק עליו, אזי אין מעצור מלהשיג שום דבר כי השם מנחה אותי בכל דרכי.

שש שנים עבד יעקב בצאן לבן, בשש שנים יש לערך אלפיים תשע מאות ימים. בקיצור כל 21 יום בערך החליף לבן את המשכורת של יעקב, זה נורא לחשוב על זה! כמה אנחנו היינו מסוגלים לזה שמאה פעמים יחליפו את תנאי העבודה שלנו? איך נשארים בכזו מנוחת הנפש, שלווה ורוגע? כבר פעם אחת נאמר בתורה, 'וירב יעקב בלבן' אז הוא אומר לו 'מה פשעי ומה חטאתי', גם אז הוא אינו באמת מתקוטט אתו אלא מפיס אותו בדברים. וזה נקרא 'וירב יעקב בלבן'! יעקב אבינו הוא חפצא של 'איש תם יושב אהלים' המהות של 'יושב אהל' היא ריכוז ופנימיות ומנוחת הנפש. לכן לא מתפוצצים מכעס כאשר 'ויקם בבוקר והנה היא לאה', יעקב אבינו צריך להיות עצבני על כל העולם על לאה שרימתה אותו, על השווער הרמאי, על רחל שמסרה את הסימנים, אבל הוא ממשיך את החיים בשלוה ורוגע אין סופיים. יעקב אבינו עומד לפני מלחמה נגד אחיו עשו, הוא מכין את עצמו, חולק את העם לשתי מחנות, שולח דורון, עומד בתפילה, לכאורה הוא אמור להיות במתח ובלחץ אבל בפסוק נאמר "וילן בלילה" איך אפשר לישון בלילה כזה? ישוב הדעת ומנוחת הנפש זו היא מדתו של יעקב אבינו יושב אהל.

כמה סבלנות וישוב הדעת יש ליעקב אבינו ביחס לעשו אחיו הוא זה שגרם לו את כל הצרות עם לבן, בגינו הוא צריך לברוח מבית יעקב אבינו, הוא שולח משלוח עם דורונות, הלא כל המכירה היתה כדת וכדין ועשו איהו דאפסיד אנפשיה ועכשיו הוא רודף אחריו ורוצה להורגו וגם אחרי כל הדורונות זה לא מועיל כלום, הוא בא עם כל תאות הרצחה להרוג אותו ויעקב אבינו לא מאבד את העשתונות אלא מתתרה ומתפייס אתו ומשתחוה אליו שבע פעמים, ובזוה"ק אמרו שזו היתה ערמה וחכמה יותר מכל הערמות והחכמות שעשה יעקב אבינו לעשיו, כי הכניעה שנכנע מפניו גרמה שהברכות יתקיימו לעתיד ובעולם הבא יהיה יעקב אבינו השולט על עשו.

כמה התגברות צריכה להיות ליעקב אבינו בזה ובפרט שגם ברגע 'חיבוק הדוב' של עשו ליעקב הוא רואה את 'גודל אהבתו' כאשר שינוי נעצות בצוארו ובכל זאת הוא לא מאבד את הריכוז, את המנוחה. הוא לא מתפרץ. הכל בישוב הדעת.

כאשר הוא נפרד מעשיו הוא מבטא כי מהות ההנהגה שלו היא "אתנהלה לאיטי" הכל בנחת וישוב הדעת, לעשיו הכל בוער כאן ועכשיו, "הלעטיני נא" כאן ועכשיו ומהר.

גם כאשר יש לו תוכחת מוסר לבניו הוא לא מתפרץ הוא מחכה עד יום מותו בשביל להוכיח אותם, ועיקר התוכחה שלו היא בנושא הזה 'פחז כמים', אין לנו השגה, אבל יעקב תובע את ראובן על חוסר ישוב הדעת, הבהלה והחיפזון בקבלת החלטות, זה לא ה"בית מדרש של יעקב אבינו" וכמו כן את שמעון ולוי הוא תובע על חוסר ישוב הדעת על זה שלא מתייעצין לא נמלכים.

אסון כביר מתרחש בביתו של יעקב אבינו, שכם בן חמור מטמא את דינה, יעקב שומע מכל הענין 'והחריש יעקב עד בואם', אין תגובה מיידית, צריך התייעצות לפני תגובה, מנוחת הנפש וישוב הדעת נוראיים.

הוא נפגש עם בנו אהובו שכל כך התאבל עליו, ובאותם רגעים הוא מוצא לנכון לקרוא ק"ש, כמה מנוחת הנפש וישוב הדעת, צריך לזה, לשלוט ברגשות ולהביע דבר ראשון תודה לבורא עולם, תחת קבלת עול מלכות שמים.

שבת יום המנוחה נקראת "נחלת יעקב" שהיא נחלה בלי מצרים, יום של ישוב הדעת, יום של כאילו כל מלאכתך עשויה, יום מנוחה וקדושה. חג הסוכות שבא לבטא את השלוה והבטחון גם הוא מכוון כנגד יעקב. מה סוד הענין?

מדברי רבותינו עולה שסוד הענין הוא מידת הבטחון השלם בהשם שהיתה ליעקב אבינו, זה פשר הרוגע האין סופי. השלוה האדירה של כל מלאכתך עשויה, המתוארת בדברי החובת הלבבות השלוה מגיעה **"מפני שהוא יודע כי הבורא יתברך מתקן ענינו יותר ממנו ובוחר לו טוב יותר ממה שהוא בוחר לעצמו, כמו שנאמר: "אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו תקות"**.

זו היא מנוחתה של השבת, אנחנו בלאו הכי לא עושים כלום, והוא

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.